

rodinném albu ze sametu,
jež nevešlo se na můj klín,
na stránce plné amorek
je starý portrét maminčin.

Je v závoji, má dlouhou vlečku
a tatínkovi v čamaře,
který je nad ní u stolečku,
upřeně hledí do tváře.

Svatba a kvítí! Svatebčané,
tanec, prstýnky ze zlata!
Růžičky stuhou uvázané
tiskne si k srdci dojata.

A tmavé copy pod závojem
má třikrát kolem stočené.
Je mladá, krásná, a ten dojem
dítě už nezapomene.